

तंशयानमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ शिष्यौ प्रद्युम्नसात्यकी ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ काशिराजपौडकं ॥ १२ ॥ एतवंशक्षयं अनयात्बालानामपराधान् सत्यपिसामर्थ्ये उपेक्षाकरणमनयस्तस्माद्वा सामर्थ्यमे
वैशंपायन उवाच तंशयानं महात्मानं वीरमानकदुदुभि ॥ पुत्रशोकेन संततं ददर्श कुरुपुंगवः ॥ १ ॥ तस्याश्रुपरिपूर्णाक्षो व्यूढोरस्को महाभुजः ॥ आर्त
स्यार्ततरः पार्थः पादौ जग्राह भारत ॥ २ ॥ तस्य मूर्धानमाघ्रातुमिषे षानकदुदुभिः ॥ स्वस्तीयस्य महाबाहुर्न शशाकचशत्रुहन् ॥ ३ ॥ समालिङ्ग्यार्जुनं वदः स भु
जाभ्यां महाभुजः ॥ रुद्रपुत्रान् स्मरन् सर्वान् विललाप सुविह्वलः ॥ ४ ॥ भ्रातृपुत्रांश्च पौत्रांश्च दौहित्रान् ससखीनपि ॥ वसुदेव उवाच यैर्जिताभूमिपाला
श्चैदेत्याश्च शतशोर्जुन ॥ ५ ॥ तान् दृष्ट्वानेह पश्चामि जीवाम्यर्जुन दुर्मरः ॥ यौ तावर्जुन शिष्यौ ते प्रियौ बहुमतौ सदा ॥ ६ ॥ तयो रपनयात्पार्थ वृष्णयोर्निधनं ग
ताः ॥ यौ तौ वृष्णि प्रवीराणां द्वावेवातिरथौ मतौ ॥ ७ ॥ प्रद्युम्नो युयुधानश्च कथयन् कथं सेचयौ ॥ तौ सदा कुरुशार्दूलकृष्णस्य प्रियभाजनौ ॥ ८ ॥ तावभौ वृष्णि
नाशस्य मुखमास्तां धनं जय ॥ न तु गहर्हि मिशैर्नेयं हार्दिक्यं चाहमर्जुन ॥ ९ ॥ अक्रूरैर्विमणेयं च शपोत्थे वात्रकारणं ॥ केशिनं यस्तु कंसं च विक्रम्य जगतः प्रभुः
॥ १० ॥ विदेहावकरोत्पार्थ चैद्यं च बलगर्वितं ॥ नैषादिमेकलव्यं च चक्रे कालिं गमागधान् ॥ ११ ॥ गांधारान्काशिराजं च मरुभूमौ च पार्थिवान् ॥ प्राच्यांश्च दक्षि
णात्यांश्च पार्वतीयांस्तथानृपान् ॥ १२ ॥ सोऽभ्युपेक्षितवानेतन्मनयान् मधुसूदनः ॥ त्वंहि तं नारदश्चैव मुनयश्च सनातनं ॥ १३ ॥ गोविंदमनघं देवमभिजानीध्व
मच्युतं ॥ प्रत्यपश्यच्च विभुर्ज्ञातिक्षयमयोक्षजः ॥ १४ ॥ समुपेक्षितवान् नित्यं स्वयं सममपुत्रकः ॥ गांधार्यावचनं यत्तदृषीणां च परंतप ॥ १५ ॥ तन्नूनमन्यथा क
र्तुं नैच्छत्सजगतः प्रभुः ॥ प्रत्यक्षं भवतश्चापि तव पौत्रः परंतप ॥ १६ ॥ अश्वत्थामाह तश्चापि जीवितस्तस्य ते जसा ॥ इमांस्तु नैच्छत्स्वान् ज्ञातीन् रक्षितुं च सखा तव ॥
॥ १७ ॥ ततः पुत्रांश्च पौत्रांश्च भ्रातृनृपान् सखींस्तथा ॥ शयानान्निहतान् दृष्ट्वा ततो मामब्रवीदिदं ॥ १८ ॥ संप्राप्तो धाय मस्यांतः कुलस्य भरतर्षभ ॥ आगमिष्यति
वीभत्सुरिमां द्वारवतीं पुरीं ॥ १९ ॥ आख्येयं तस्य यदृत्तं दृष्णीनां वैशंसमहत् ॥ स तु श्रुत्वा महते जायदूनां निधनं प्रभो ॥ २० ॥ आगंताक्षि प्रमेवेहनमेवास्ति वि
चारणा ॥ यो हंत मर्जुनं विद्विद्योर्जुनः सोऽहमेव तु ॥ २१ ॥ यद्व्यूहं तत्तथाकार्यमिति बुद्ध्यस्व भारत ॥ सखीषु प्राप्तकाला सुपांडवो बालकेषु च ॥ २२ ॥ प्रतिपत्स्य
ति वीभत्सुर्भवतश्चौर्ध्वदेहिकं ॥ इमां च न गरीं सद्यः प्रतियाते धनं जये ॥ २३ ॥

वाह त्वमिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

यो ह मिति नरनारायणयोर्जीवपरमात्मनोर्ब्यतिहारेण भगवताऽभेद उक्तं संज्ञात्वा नुबद्धन् विबुधेन शोकं मुंचतीत्याश्चर्यं भगवन्मायाबलमिति भावः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥